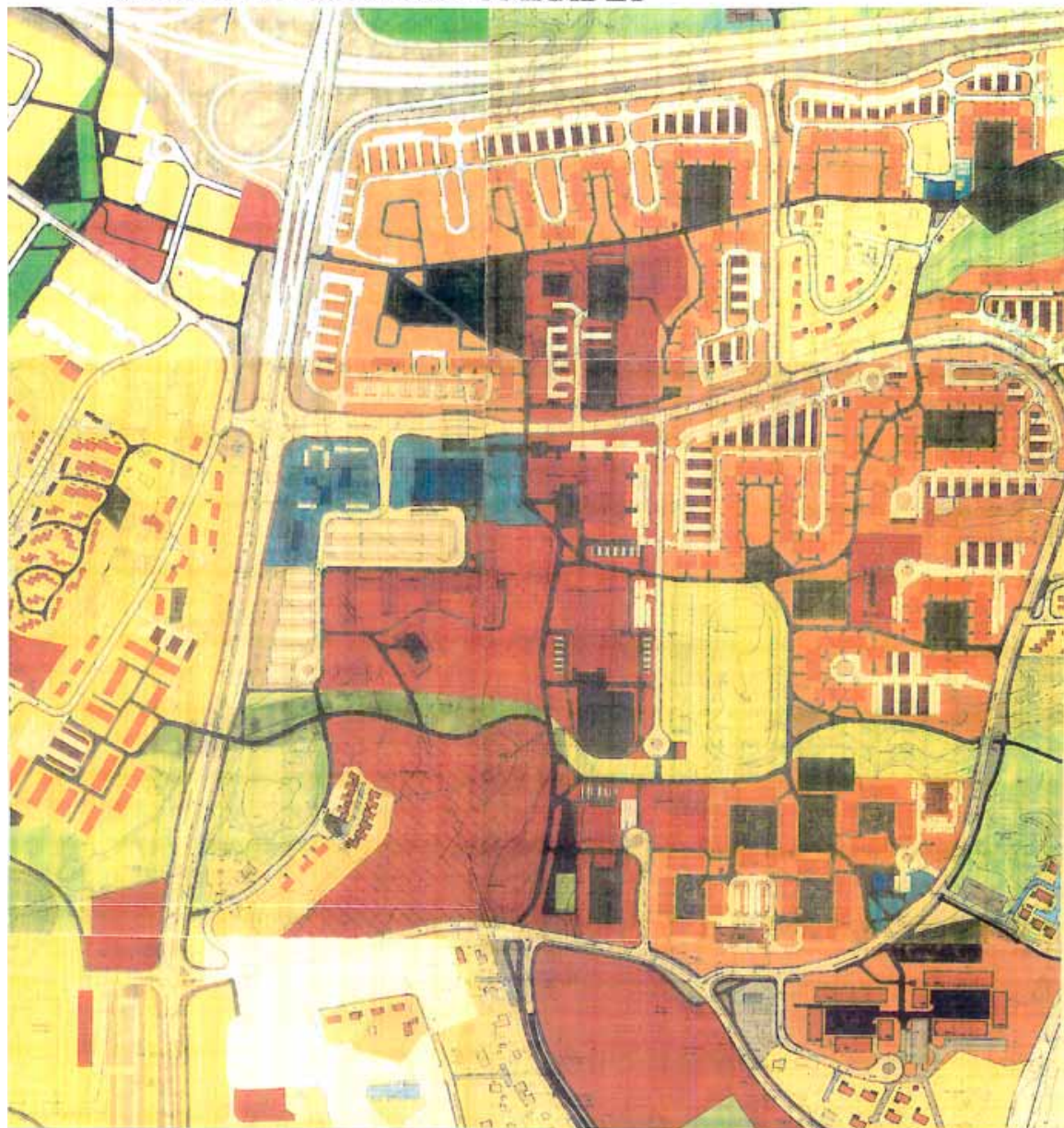

REGULERINGSKART FOR SAUPSTAD-KOLSTAD OMRÅDET

1127 m, st. f. 19.9.74

REGULERINGSBESTEMMELSER I TILNYTNING TIL REGULERINGSPLAN
FOR SAUPSTAD GNR. 197, BNR. 4 M. FL., TRONDHEIM KOMMUNE.

§ 1.

Det regulerte området er på planen vist med reguleringsgrense. Innenfor reguleringsgrensen skal bebyggelse plasseres som på planen. Mindre vesentlige endringer kan foretas med byplanrådets samtykke innenfor rammen av bygningsloven og bygningsvedtektene for Trondheim by.

Gatehøyder som er påført reguleringsplanen er endelige og således bindende for senere profiler for opparbeidelse. Mindre vesentlige endringer kan foretas av byplanrådet.

§ 2.

Uten byplanrådets spesielle godkjenning er det ikke tillatt med andre ut- og innkjørsler til de offentlige vegger enn de som er vist på planen.

§ 3.

De regulerte friarealer kan bare bebygges med bebyggelse og anlegg som tjener formål som er angitt i bygningsvedtektene for Trondheim by til bygningslovens § 69, avsnitt 3 A. De regulerte kvartalslekeplasser og ballfelt kan ikke anvendes på en måte som begrenser bruken av disse. Lagring eller annen utnyttelse som begrenser bruk av friarealene er ikke tillatt.

§ 4.

Eksisterende vegetasjon bør i størst mulig utrekning søkes bevart. Det må ikke plantes trær eller busker som kan være til ulempe for naboer eller til hinder for trafikken.

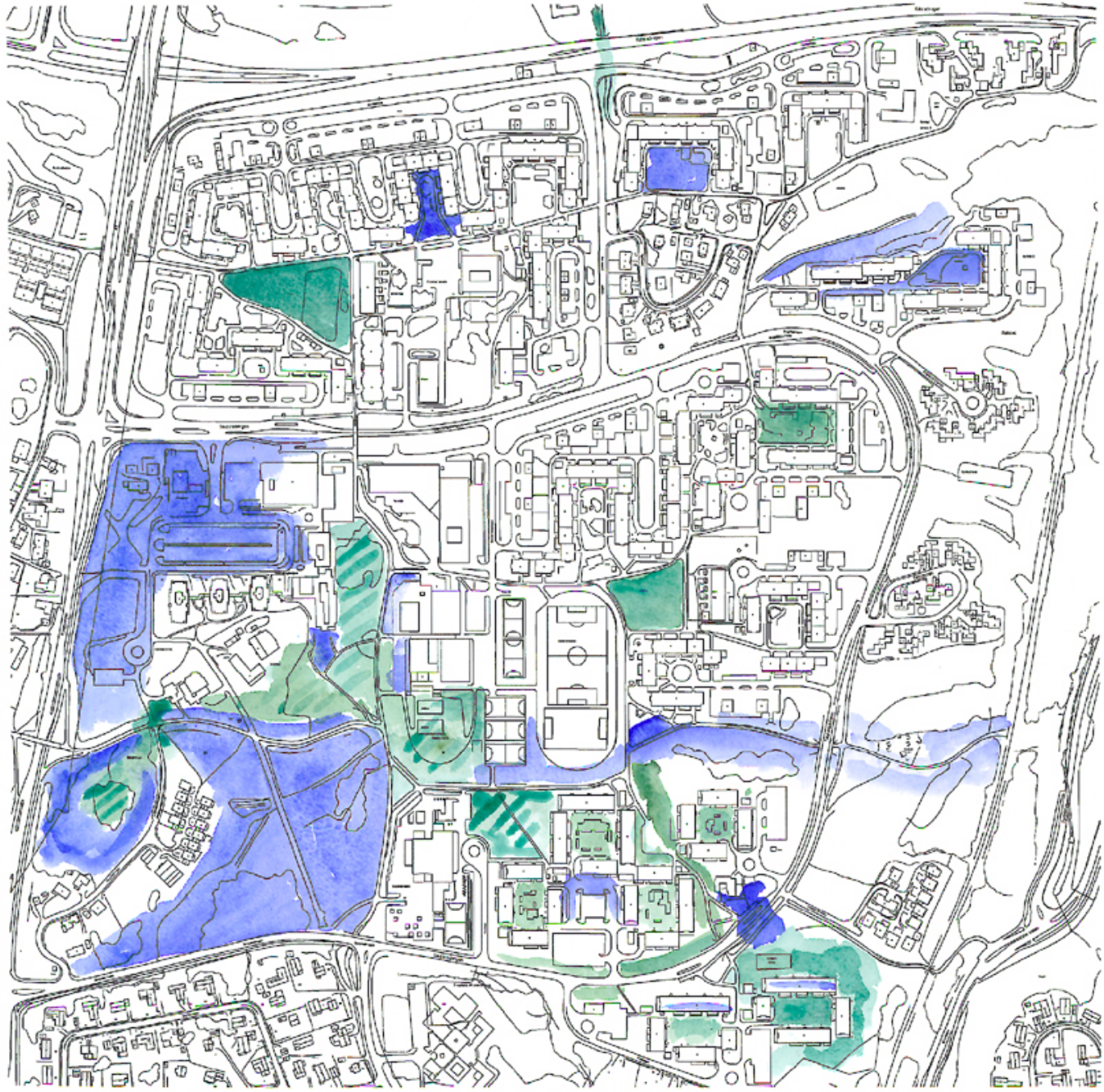
§ 5.

Butikker og kiosker tillates ikke bygget andre steder enn hvor det er angitt på planen.

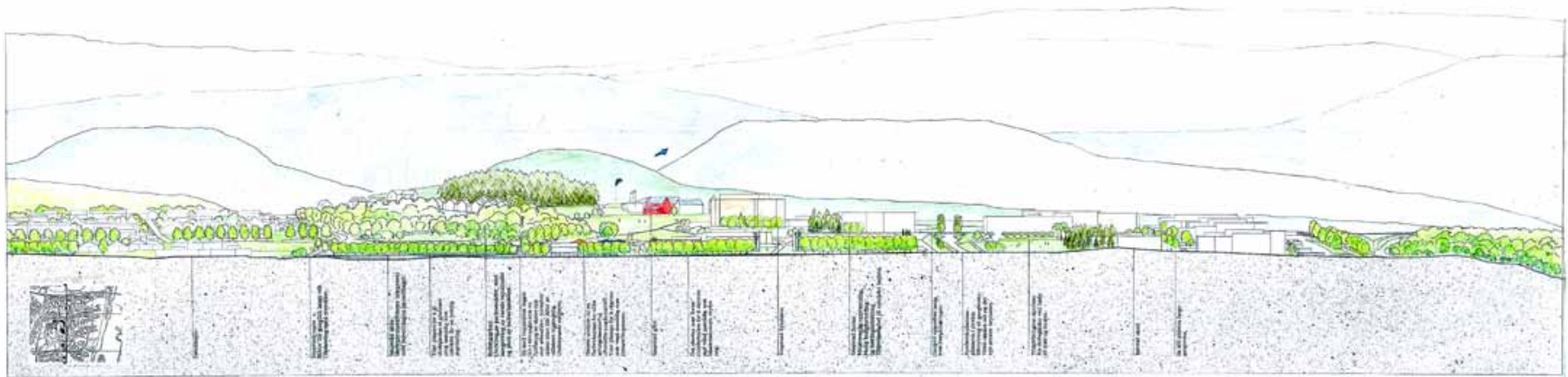
REGULERINGSPLAN FOR SAUPSTAD KOLSTAD-OMRÅDET STADFESTET 19.9.1974 - AKTUELLE UTDRAK FRA BESTEMMELSENE ER MEDTATT HER

Reguleringsplanen viser klart de to overordnede "aksene" i området som krysses i det området som omfatter "Bydelsparken". Den grønne akse, som er regulert friområde, er areal tiltenkt det overordnede ski og turløypenettet gjennom området ut til marka. Områdene regulert til offentlig formål omfatter alt fra Kirkegård/Umelund i de sydlige delene til det vi i det videre arbeidet har kalt skoleaksen, der alle områdets skolebygg med tilleggende utearealer ligger. Videre ligger deler av senteret, sykehjem og omsorgsboliger og offentlig administrasjonsbygg til det røde beltet. Områder regulert blått, næringsbygg, er handelsdelen, med dagligvarebutikker, post, bibliotek og bensinstasjon. Det er idag også boliger inne i det blå området.

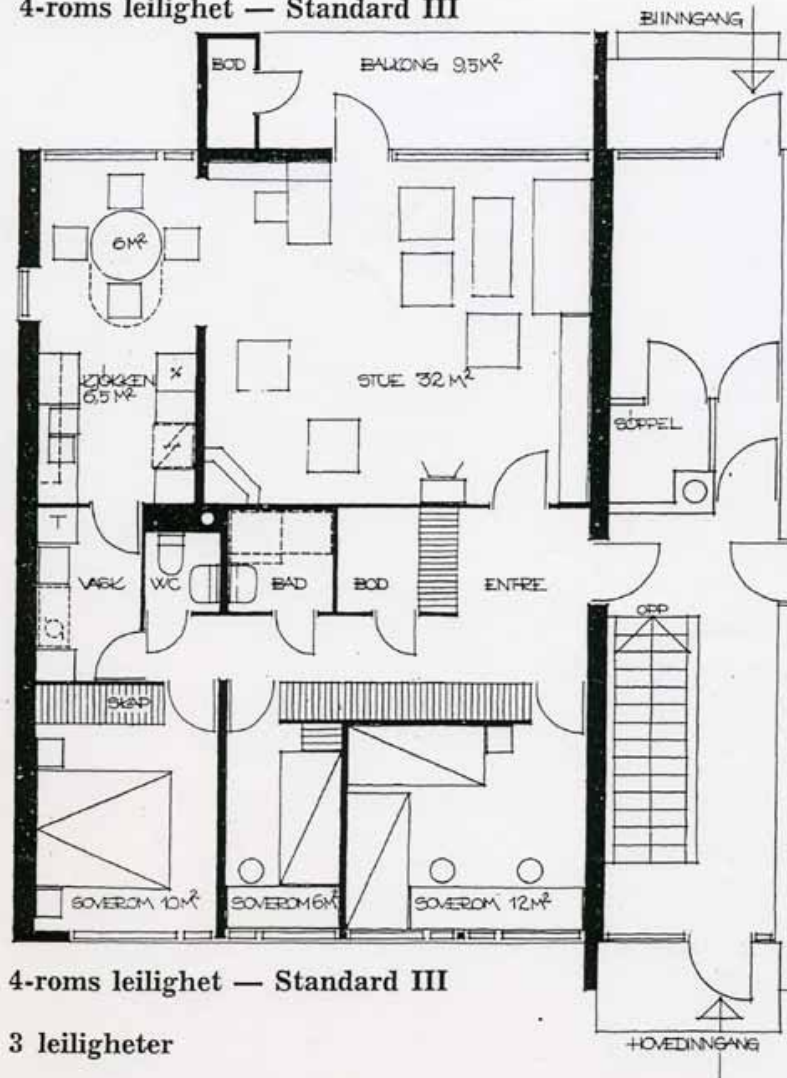

SUKUPUOLI: _____ OIKO: _____ OIKO: _____ OIKO: _____	PROJEKTI: _____ OIKO: _____ OIKO: _____ OIKO: _____
TERVEYSTIETO _____ _____	_____ _____ _____

4-roms leilighet — Standard III

4-roms leilighet — Standard III

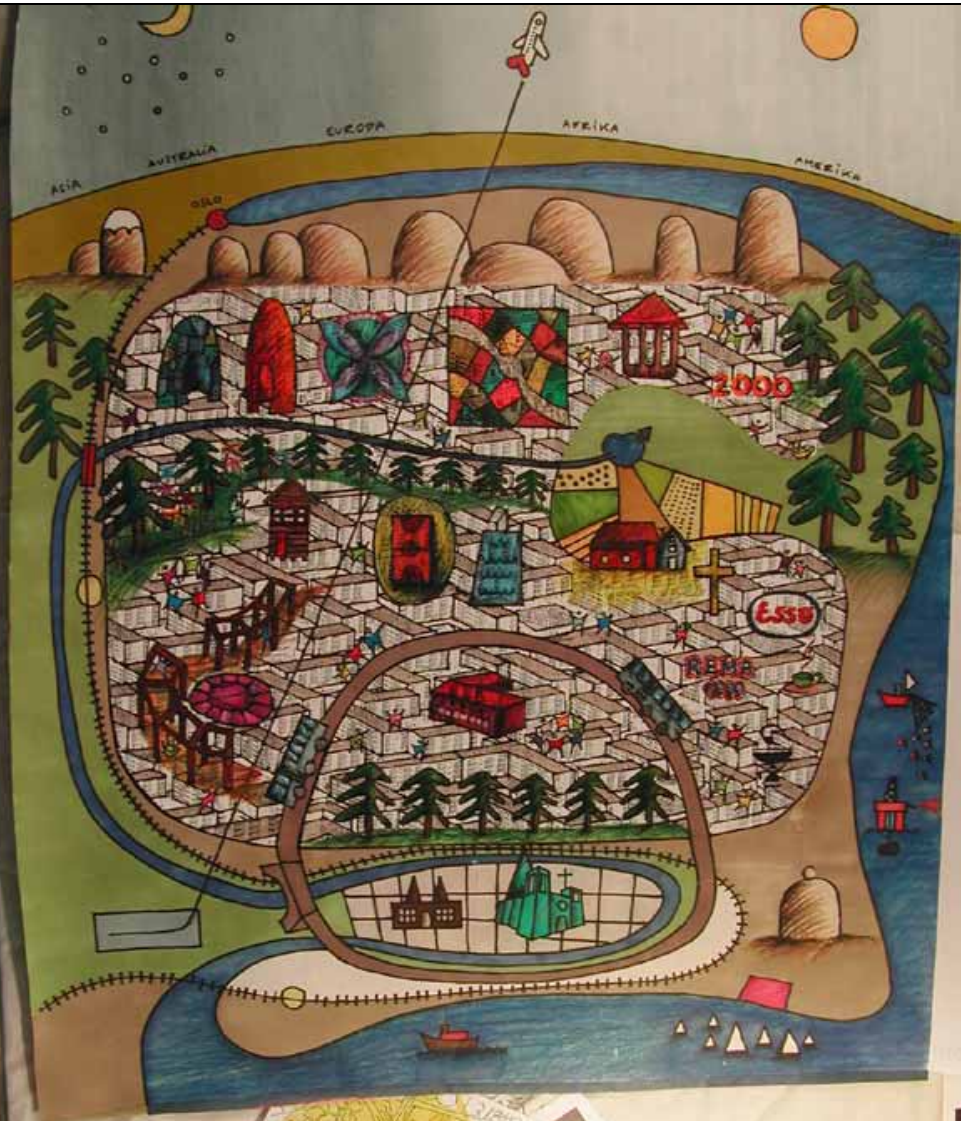
3 leiligheter

Større 4-roms leilighet i 1. etasje i 3-etasjers blokker mot hovedgangveg parallelt denne.

Leieareal: 98 m².

Boliginnskudd: 22.100,—.

Husleie: 510,— pr. mnd. 6.120,— pr. år.

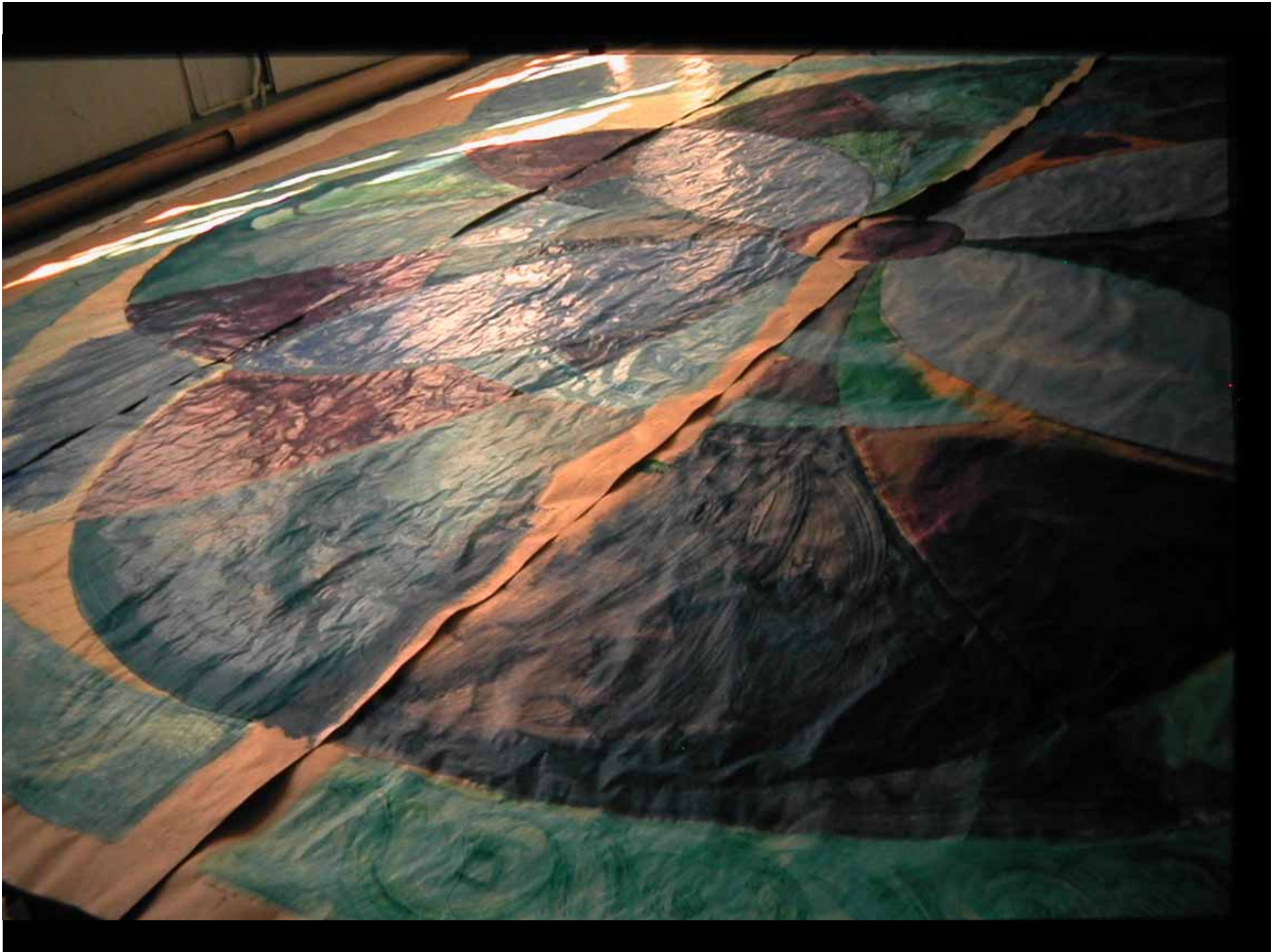

"Historians call cities the cradles of civilization. What kind of cradles are the cities of today for the children and youth who grow up in them, who will determine the form of our cities and our societies in the future? Through the voices of children, this is the question that *Growing up in Cities* explores."

Louise Chawla

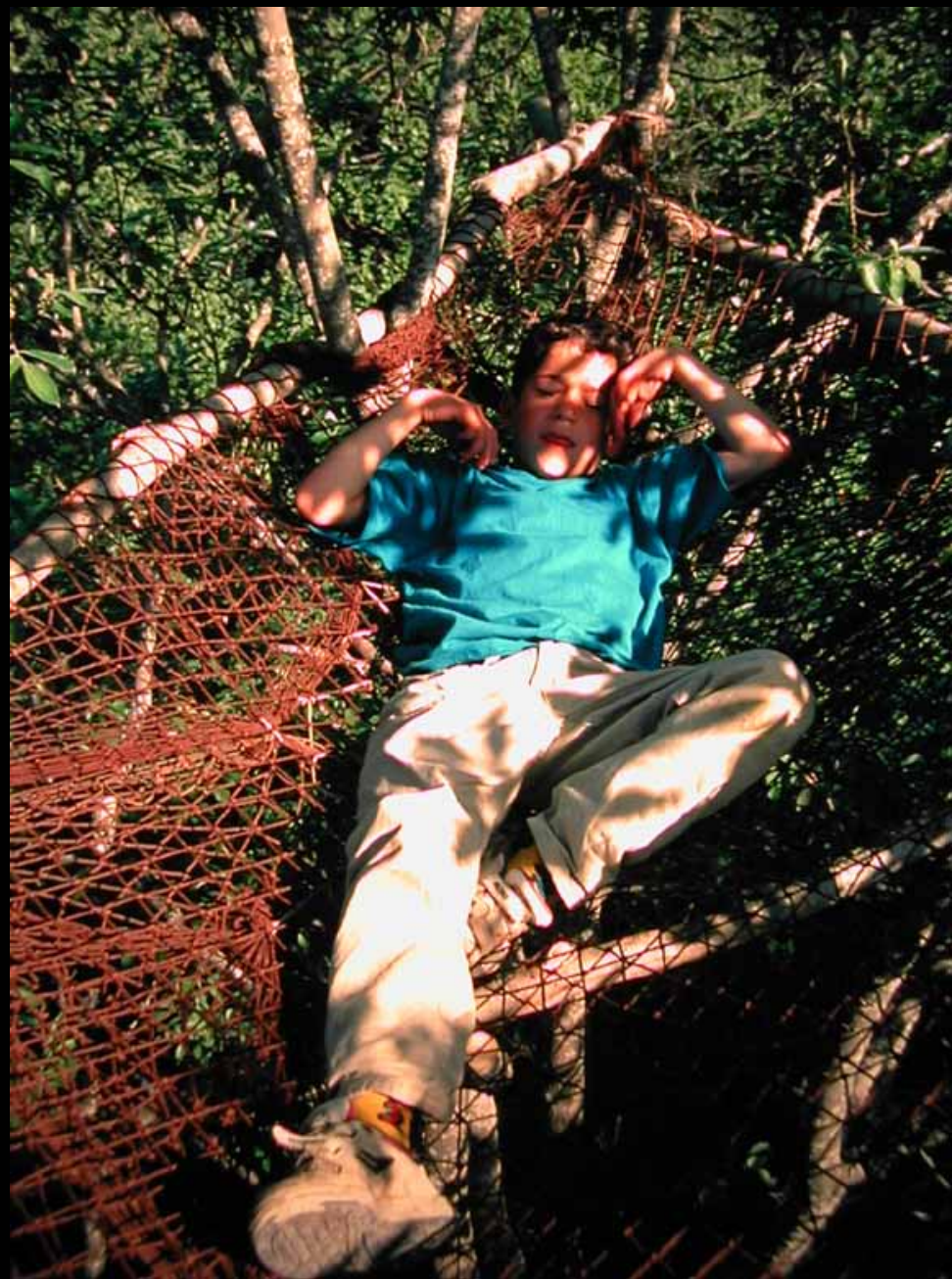

Asya

Davs! Jeg hedder Asya. Jeg er otte år, og jeg bor i Tyrkiet i en lille landsby, der hedder Kusça.

Jeg bor sammen med min mor, for min far arbejder i Danmark. Han kommer kun

hjem én gang om året, når han har sommerferie.

Der er mange andre mænd i min landsby, der arbejder i Danmark. Det gør de, fordi der ikke er så meget jord i vores landsby, at alle kan leve af at dyrke den, og fordi der ikke har været noget andet arbejde til dem i Tyrkiet.

Foroven kan du se landsbyen. Den ligger i bunden af en stor flad dal.

Vævning

De tæpper, der hænger på væggene i vores fine stue, har min mor og min mormor selv vævet. Først spinder de uld, som de får fra en, der holder får. De spinder på en håndten – sådan en som min mormor står med på billedet. Hun er ved at tvinde to tråde sammen til en tyk tråd på den.

Når garnet er spundet og tvundet, skal det farves. Det er der nogle mænd der gør. De rejser rundt fra landsby til landsby med deres store farvekar og farver garn for folk.

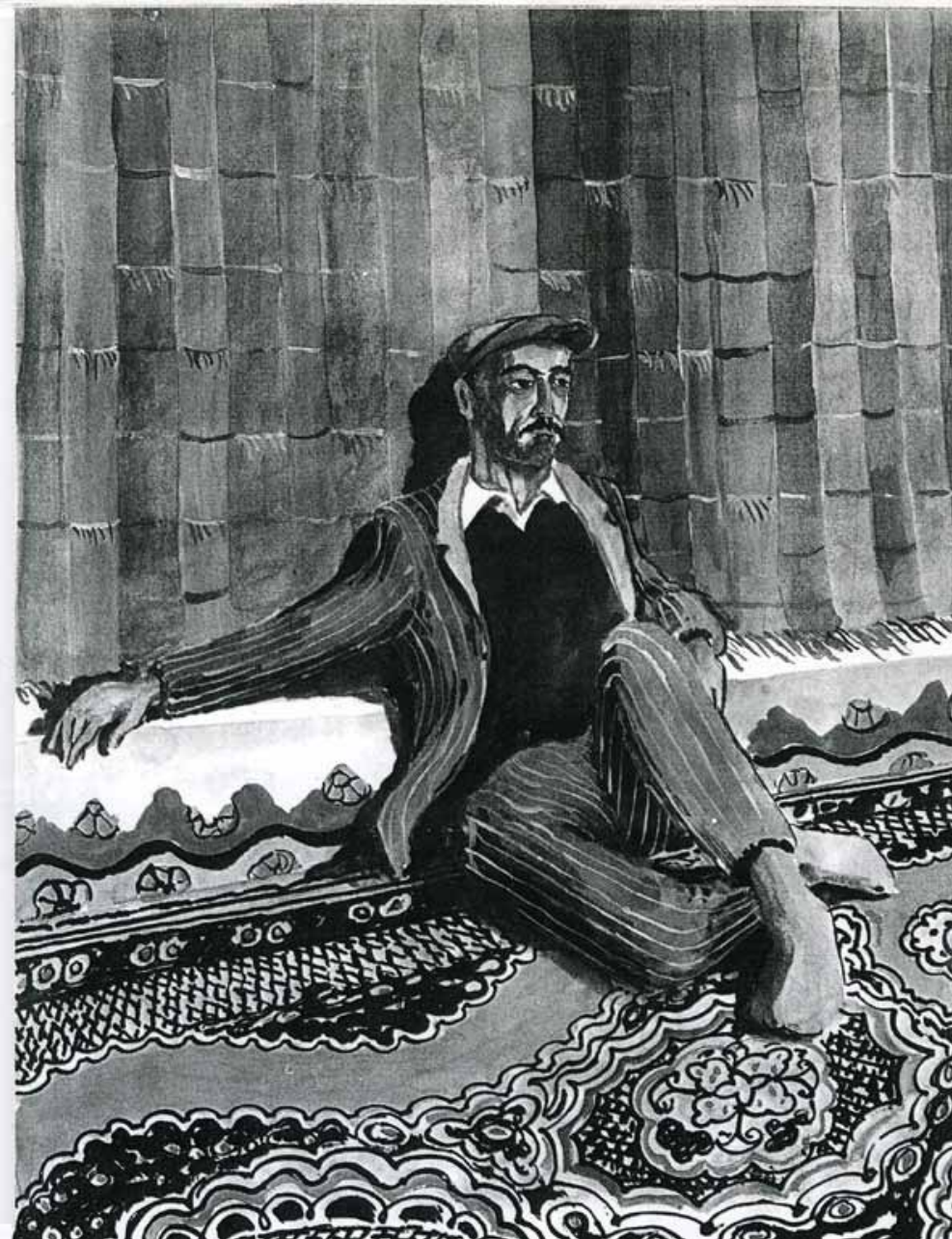
Når garnet er farvet, er det klar til at blive vævet til tæpper. En dag, når min mor har god tid, sætter hun en væv op på gulvet i vores køkken. Så går hun i gang med at væve, og en gang imellem kommer min mester og min mormor og hjælper hende.

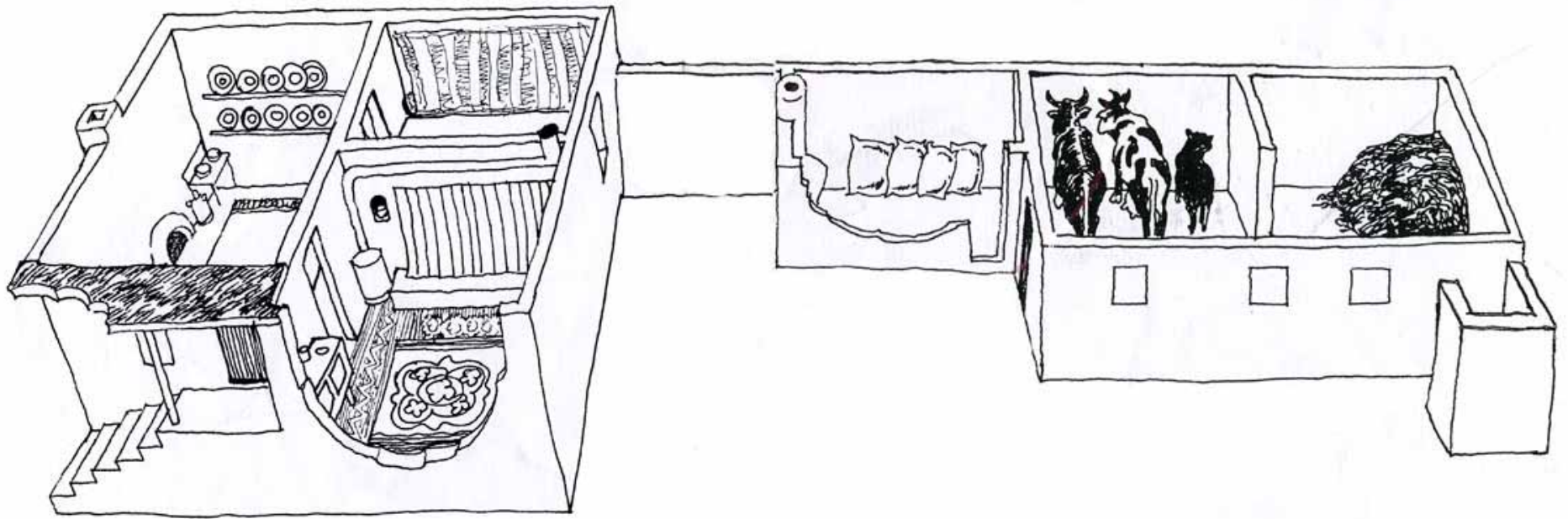

Når tæppet er færdigt, sætter hun fine frynser af blanke gedehår for enderne. Så er det klar til at blive hængt op på væggen eller gemt væk, til vi engang får brug for det.

Det er mest om vinteren, min mor væver, for da har hun ikke så meget andet at lave.

På det store billede kan du se min farbror. Han sidder i vores fine stue, og det er min mors tæpper, der hænger på væggen.

På markedet

I dag skal jeg med min farbror til markedet inde i byen. Jeg har kun været i byen én gang før, så jeg glæder mig meget.

Vi kører sammen med min farbrors ven, som har en stor lastbil. Den har han købt for penge, som han har tjent ved at arbejde i Danmark.

Der er meget at se på inde i byen. Vi går først hen på det store torv, hvor folk fra landsbyerne kommer ind for at sælge deres varer. Vi skal købe grønsager. Der er alt for tørt i vores landsby til, at der kan vokse grønsager nok, så hver gang nogen tager til byen, køber de masser af grønsager med hjem.

Vi køber løg, hvidløg, en kasse kastanier, kål, græskar, agurker, meloner, tomater,

auberginer, grøn og rød peber, gulerødder og kartofler. ^{POJETER}

Så går vi hen i basaren. Det kalder man de små, snævre gader, hvor håndværkerne og gadehandlerne holder til. Der er masser af mennesker, og det er spændende at se på håndværkerne, som sidder i døren til deres butikker og arbejder.

Midt på gaden står en tæppehandler og breder tæpper ud for en kunde. Der ligger allerede en stor bunke, så kunden har nok svært ved at bestemme sig til, hvilket tæppe han vil have, eller måske venter han bare på, at tæppehandleren skal sætte sine priser længere ned.

Der er ingen fast pris på nogen ting. Når man spørger, hvad noget koster, siger sælgeren altid en pris, der er alt for høj. Så nævner man selv en meget lavere pris, og det kan være, at sælgeren siger ja. Hvis han siger nej, må man prøve med en pris, der er lidt højere, og sådan bliver man ved, til sælgeren siger ja.

